

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر انعطاف پذیری شناختی و تاب آوری بیماران مبتلا به اضطراب فراگیر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه محمدی - کارشناسی ارشد ارشد مدیریت آموزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، شیراز، ایران.

ندا طالب - گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

سلماز رضائی شجاعی - دکتری روانشناسی عمومی، مدرس مدعو گروه روانشناسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

طاهره امامی رودی - کارشناسی ارشد روانشناسی مثبتگرا

خلاصه مقاله:

مقدمه: این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر انعطاف پذیری شناختی و تاب آوری بیماران مبتلا به اضطراب فراگیر انجام گرفت. روش کار: روش پژوهش حاضر از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را تمامی افراد مبتلا به اضطراب فراگیر منطقه ۱ تهران تشکیل دادند. از طریق فراخوان و مراجعه به کلینیک های روانشناسی منطقه ۱ شهر تهران، ۴۰ نفر مبتلا به اضطراب فراگیر انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند؛ بدین ترتیب ابتدا پرسشنامه های انعطاف پذیری شناختی و تاب آوری به عنوان پیش آزمون اجرا شد سپس گروه آزمایش تحت طرحواره درمانی به مدت ۱۰ جلسه قرار گرفتند و در پایان از هر دو گروه پس آزمون به عمل آمد و داده های پژوهش با استفاده از کواریانس مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج کواریانس نشان داد که طرحواره درمانی بر افزایش انعطاف پذیری شناختی و تاب آوری بیماران مبتلا اضطراب فراگیر تاثیر مثبت و معنی داری دارد $p \geq 0.01$ نتیجه گیری: با استفاده از رویکرد طرحواره درمانی می توان انعطاف پذیری شناختی و تاب آوری بیماران مبتلا به اضطراب فراگیر را افزایش داد

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، انعطاف پذیری شناختی، تاب آوری، اضطراب فراگیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1122929>

